

NOWA PANORAMA

NIEDZIELNY DODATEK ILUSTROWANY

Łódź, 19-go lipca 1925 r.

Z meczu Anglja—Belgja 4:0. — Atak angielski na bramkę Belgji.

LEON XANROF.

Kobieta.

Przystojny mężczyzna i eleganka, szykowna kobieta wchodzą po puszystych dywanach, mijając uśmiechniętego dyskretnie kelnera, do „chambre separee“, zamawiają kolację i rozmawiają poufale, czekając na pierwsze danie.

On: Kocham cię, kocham!... Jedyna moja, kochana Lucy!... Jesteś moją najukochańszą, najczarowniejszą kochanką!...

Ona: (zamykając mu usta): Ach, proszę cię, nie mów tego... Nie lubię słowa „kochanka“...

On: Ależ co ci się stało?...

Ona: (smutnie) Gdy pomyślę sobie, że nigdy nie będą już uczciwa kobieta... Nigdy nie będę miała męża...

On: Czemu jesteś dziś taka sentymentalna?...

Ona: Słuchaj, czy ty mnie do prawdy kochasz!... Jesteśmy tu dzisiaj poraz pierwszy, nikt nas nie zna... Obchodź się ze mną w ten sposób, jakgdybym była twoją żoną...

On: Nonsens!... Poco?...

Ona: (ze łzami w oczach) A widzisz?... Wstydzisz się mnie?... Udawaj chociaż wobec kelnera, że jestem twoją żoną...

On: Zresztą... Jeżeli ci tak na tym zależy...

Ona: Ach, jakis ty dobry!... Więc zgadzasz się?... (Rzuca mu się na szyję) Dziękuję ci, dziękuję!... — (Wchodzi kelner).

Kelner: Czy państwo zamówią likier?

Ona: (stanowczo) Nie piję likieru, ale może mój mąż chce się napić...

On: (zażenowany) Tak... żoneczko... Chcesz, Pawelku?...

Kelner: (do siebie) Aha... Młoda para... Sądziłem, że to kochankowie... I to się zdarza...

(Po upływie dwóch lat. On spotykał się z nią coraz rzadziej — wreszcie rozstali się na zawsze. — Ożenił się i od dziesięciu tygodni upaja się swą młodą żoną. Pewnego wieczoru oboje siedzą w salonie i rozmawiają).

Żona: Dlaczego patrzysz na mnie tak dziwnie?

On: Bo cię tak bardzo kocham... Jesteś dla mnie oazą szczęścia, jedynym moim skarbem, bez którego nie mógłbym żyć ani chwili...

Żona: Wolałabym, żebyś mnie kochał inaczej...

On: (zdezorientowany) Inaczej?...

Żona: Tak, inaczej, jakgdybyśmy

Nowa szkoła rolnicza.

W dniu 5 b. m. w obecności prezydenta Rzplitej została otwarta nowa szkoła rolnicza w Łowiczu.

nie byli małżeństwem... (Po chwili) Wiesz, mam do ciebie wielką prośbę... Musisz ją spełnić — będę bardzo szczęśliwa... Czy spełnisz moją prośbę?

On: (uspokojony) Zrobię dla ciebie wszystko, ale o co chodzi?

Żona: Zjemy dziś kolację nie w domu, lecz w restauracji...

On: (śmiejąc się) W restauracji?... Gdzie jest tyle ludzi?... Przecież jesteśmy sami!...

Żona: Ależ nie będziemy z nimi razem... Weźmiemy „chambre separee“... Z pewnością nigdy tam jeszcze nie byłeś...

On: Ani razu!

Żona: A więc chodźmy tam!... Proszę cię bardzo!... Chodźmy!... No, dobrze?...

On: To jest nonsens!

Żona: Ale zrób to dla mnie... Przecież przyrzekłeś, że nie odmówisz... Tam nas nie znają, możemy więc udawać, że jesteśmy kochankami... Musisz mnie ścisnąć i całować w obecności kelnera, jakgdybym była twoją kochanką, dobrze?

***

Tego samego wieczoru o godzinie 9-ej Paweł wszedł do restauracji, w której tak często bywał, ze swą żoną, zachowującą się jak ulicznica...

Obejmowała go czule rękoma i szeptała w obecności kelnera:

— Mój mały chłopczyku... Mój ty grubasku...

Paweł siedzi skrepowany zachowywaniem się żony i nie może zrozumieć, dlaczego kobiety chcą być

zawsze innymi, niż są w rzeczywistości.

Kelner poznał go. Paweł daje mu znaki, by milczał.

A on uśmiecha się dyskretnie i szepta mu do ucha:

— Może pan być zupełnie spokojny... Znamy się na tem... Ale dlaczego wybrał pan sobie takie stare pudło, skoro ma pan taką ładną, młodą żonę?...

Tłumaczył B. F.

W WAGONIE.

W wagonie II klasy jedzie dwóch pasażerów. Jeden z nich przez cały czas podmuchiwa, co przeszkadza drugiemu pasażerowi.

Zwraca się więc do pierwszego z zapytaniem:

— Przepraszam pana, dlaczego pan dmucha, to mi przeszkadza!...

Na to pierwszy odpowiada:

— Proszę pana, jadę do Dmuchowa, ponieważ obawiam się, że zapomnę nazwy miejscowości, przeto dmucham.

— A co by było, gdyby pan jechał do Kichaczowa? — pyta pierwszy.

(o)

***

Przed kilku tygodniami powstała olbrzymia spółka amerykańsko-francuska pod nazwą „Gaumont — Metro — Goldwyn“. Z okazji tej, dzienniki francuskie poświęcają mniej lub więcej przychylnie uwagi na temat współpracy filmowej amerykańsko-francuskiej.

NELLY i PAJAC.

Mała Nelly ma śmiesznego pajaca.
Którego targa za sznurek
Pajac ma czapkę śpiczastą
I duży nos: jak ogórek.

Mała Nelly, gdy ją czasem w łóżeczku
Najdzie chwila wesoła i pusta
Tuli mocno w ramionach pajaca
I całuje go prosto w usta.

No a pajac, jak żywy się śmieje
Wesół i kontent wielce,
I słodczy jej ustek różanych
Smakuje — po kropelce.

Zmartwienie Nelly.

W księżycowym blasku,
W księżycowym chłodzie
Nelly płacząc gorzko
Chodzi po ogrodzie

Za nią na wstążeczce
Dwa malutkie pieski —
Myśla: czemu Nelly
Ronі dzisiaj łezki?

Wy pieski głupiutkie
Nic a nic nie wiecie:
Nieszczęście się stało,
Największe na świecie.

Już się lato kończy,
Już się jesień zbliża,
A krawiec kostjumu
Nie przysłał z Paryża!

Aleksander Kraśniański.

Znany i ceniony młody poeta łódzki, Aleksander Kraśniański, którego poezję drukujemy w „Panoramie“ zyskał nagrodę na konkursie literackim koła polonistów przy uniwersytecie warszawskim za swe utwory poetyckie.

Pisarz amerykański Upton Sinclair wydał niedawno zbiór krytyk literackich, w których dowodzi, że sztuka jest narzędziem propagandy i ucisku, używanego przez klasy posiadające albo też jest bronią w ręku nowych klas, dochodzących teraz do władzy.

Ukazała się na półkach księgarskich nowa książka Wellsa, która omawia szereg zagadnień politycznych, społecznych i ekonomicznych.

W pismach angielskich ukazał się ciekawy artykuł o Marku Twainie na zasadzie opowiadań jego służącej. Artykuł ten zawiera bardzo wiele ciekawych szczegółów biograficznych.

„Bóg zemsty“ Szoloma Asza
w Teatrze Miejskim w Łodzi.

Scena z aktu I-go: Jankiel Szapszewicz zamawia torę dla swej córki (Mroziński, Wybrański, Komornicki).

Scena z aktu II-ego: Mańka (Jerzmanowska) i Szolome (eromski) omawiają plan zwerbowania niewinnej Rywki do domu publicznego.

Scena z aktu III-ego: Zrozpaczony Jankiel (Komornicki) po utracie córki.

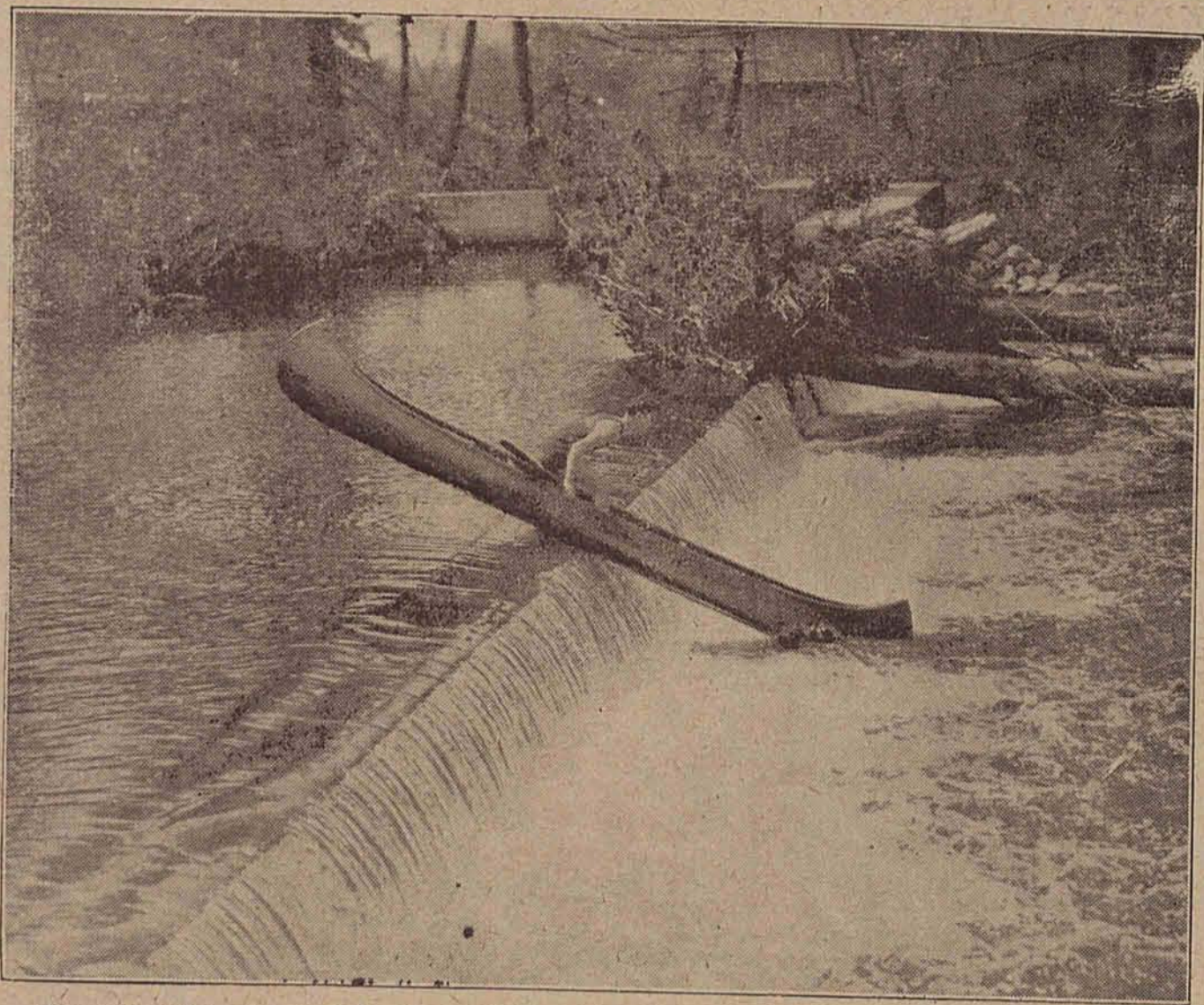
E. A. Dupont rozpocznie niedługo kręcić „Music-hall“ z Emilem Janningssem i Lyą de Putti w rolach głównych.

Mary Pickford ukończyła film p. t. „Małenka Annie Roney“.

Jedna z firm amerykańskich wypuściła na ekran realizację słynnej nowelki Conan Doyle'a p. t. „Świat zaginiony“.

U. F. A. przygotowuje następujące obrazy: „Metropolis“ — scenariusz Thei von Harbou (autorki scenariusza „Nibelungów“), „Tartuffe“ według Moliere z Janningssem w roli głównej, „Manon Lescaut“ — z Lyą de Putti i Włodzimierzem Gajdarowem. F. W. Marnau reżyseruje „Fausta“ Goethego.

Sportowcy kanadyjscy dokazują cudów w wiosłowaniu po splenionych falach wodospadów w malutkich czółenkach.

Zmobilizowani ochotnicy pilnują w Szanghaju domu, w którym wykryto wielki skład materiałów wybuchowych.

To go nie obchodzi.

Ch. Dringend żąda od Jama Niedaja załatwienia rachunku na 100 złotych.

W celu zainkasowania tej sumy wysyła Izraela Rachowicza do Niedaja.

Izrael wraca i trzyma się za głowę.

Dringend wobec tego zapytuje:

— No, masz pieniądze?...

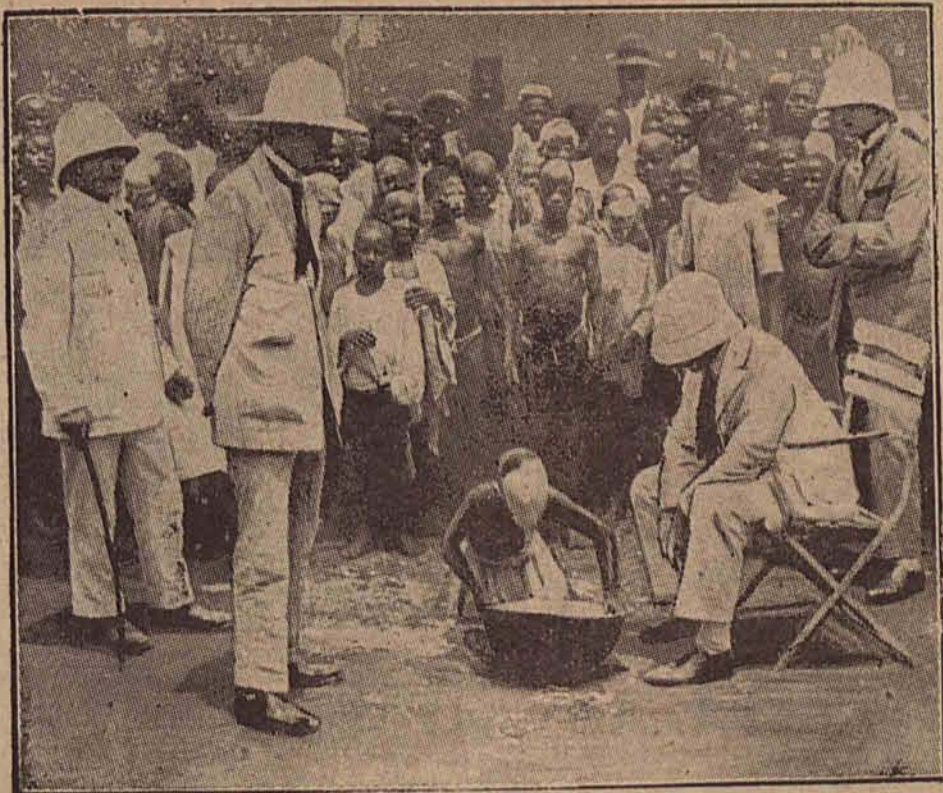
— To jest rozbójnik — krzyczy Rachowicz — złapał mnie za kark, zbił i pełną ze wszystkich schodów!

— A ty nie na to nie powiedziałeś?

— Co ja miałem mówić?... To są moje pieniądze, czy co?... (b)

Koloniści angielscy nad Nilem bawią się w oryginalny sposób. Chłopek murzyński, którego twarz pokryto warstwą tłuszczu, musi zębami wydobyć z miski, pełnej maki, ukrytą tam złotą monetę.

OCZY MIASTA.

Kiedy dzień, jak smutny grabarz, kopie grób swój na zachodzie,
Gdzie roztapia się w błękitach najgłośniejszy świątyni dzwon —
Idą ku mnie spojrzeń tłupy w zagmatwanym korowodzie,
Tłupy spojrzeń — oczy miasta — biją we mnie z różnych stron.

I wdzierają się w me oczy, odrywają zamki powiek,
Kłując ostrzem swych błyskawic, jak iglicą cienkich szpil,
Wiem już jakie ma spojrzenie auto, tramwaj, dom i człowiek.
Znam je wszystkie, mam je w sobie i przeczuwam o sto mil.

Jest w spojrzeniach coś takiego, co pokonać może wszystko —
Co jest większe ponad rozum, ponad myśl i ponad czyn —
Coś, co płacze z nas nad grobem, śmiechem bucha nad kołyską —
Co dalekie jest a proste, jak bezkresy długich szyn.

Są spojrzenia, co się modlą. Są — za które ludzie płacą.
Są groźniejsze, sroższe, krwawsze od pazurów młodych lwic.
Są spojrzenia czyste, białe, z wieczną prośbą, z wiecznem: „Za co?...“
Są spojrzenia samobójcy — w których wszystko jest i nic.

A niektóre aksamitne, jak uśmiechy pieśczołliwe,
I przytulne, jak muzyka, miękkie, ciche, niby plusz —
Są spojrzenia szare, tęskne, bezpromienne, zimne, szklive,
Które wszystkim, wszystkim szepczą jedno słowo tylko: — „Już...”

Jerzy Rdzawicz.

Wiadomości filmowe.

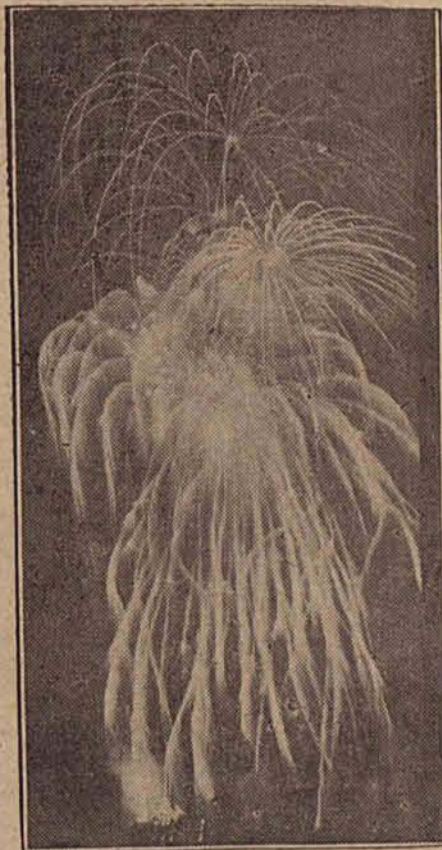
Wytwórnia Paramount przystępuje w roku obecnym do produkcji całego szeregu komedji. Główny nacisk ma być położony na jaknajsubtelniejsze wycieniowanie reżyserji.

W filmach tych ma wystąpić Betty Bronson, która ostatnio zjednała sobie wielką popularność amerykańskiej publiczności i pełne uznanie w prasie.

Najbliższy film Rudolfa Valentino dla „United-Artists” nosi tytuł „The Untamed”, a opracowany jest według noweli Puszkina.

Paramount opracowuje „Lorda Jima” według powieści Conrada-Korzeniowskiego pod tymże tytułem.

Liljana Gish przybyła obecnie do Hollywood, by rozpocząć kręcić swój pierwszy film dla „Metro-Goldwyn”. Będzie to słynna „Cyganeria” Muergera.

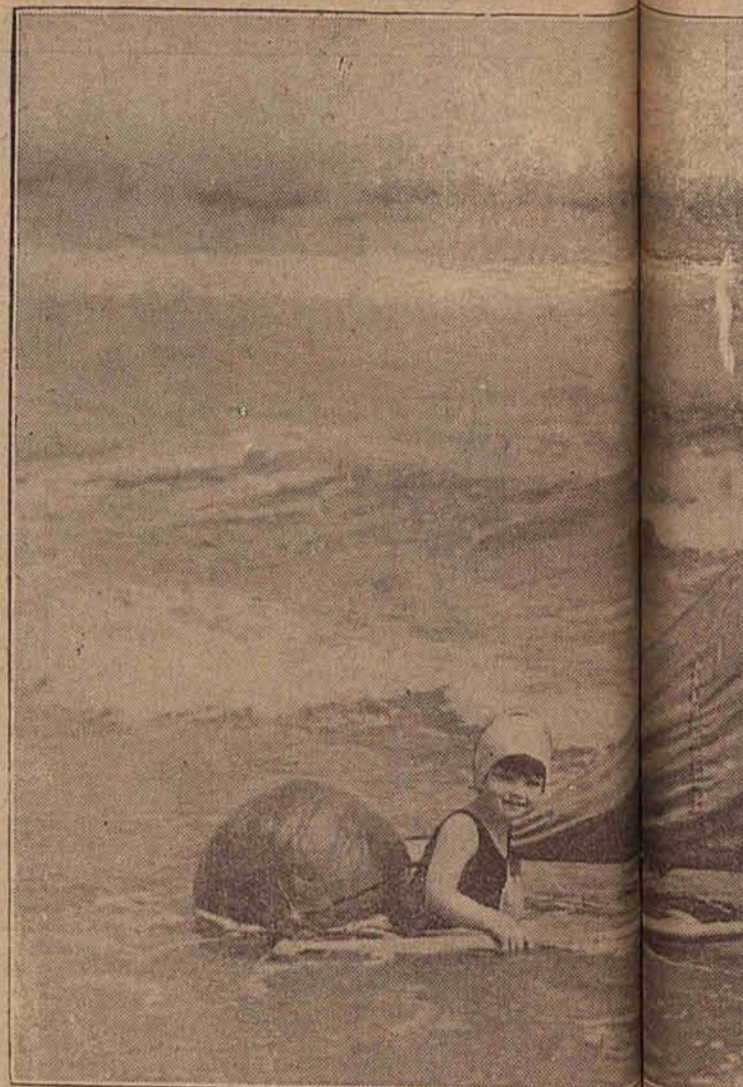

Rycina powyższa nie przedstawia bynajmniej fragmentu dna morskiego z rodziną ukwiałów, lecz niezwykłą sztukę pyrotechnika włoskiego, który popisywał się swą sztuką w jednym z ogrodów Rzymu.

Z Ameryki przeszła do Europy nowa moda jazdy na strusiach. Nasze panie, żądne nowości, tęsknią już do tego rozpowszechnionego w Austrii i w Niemczech sportu.

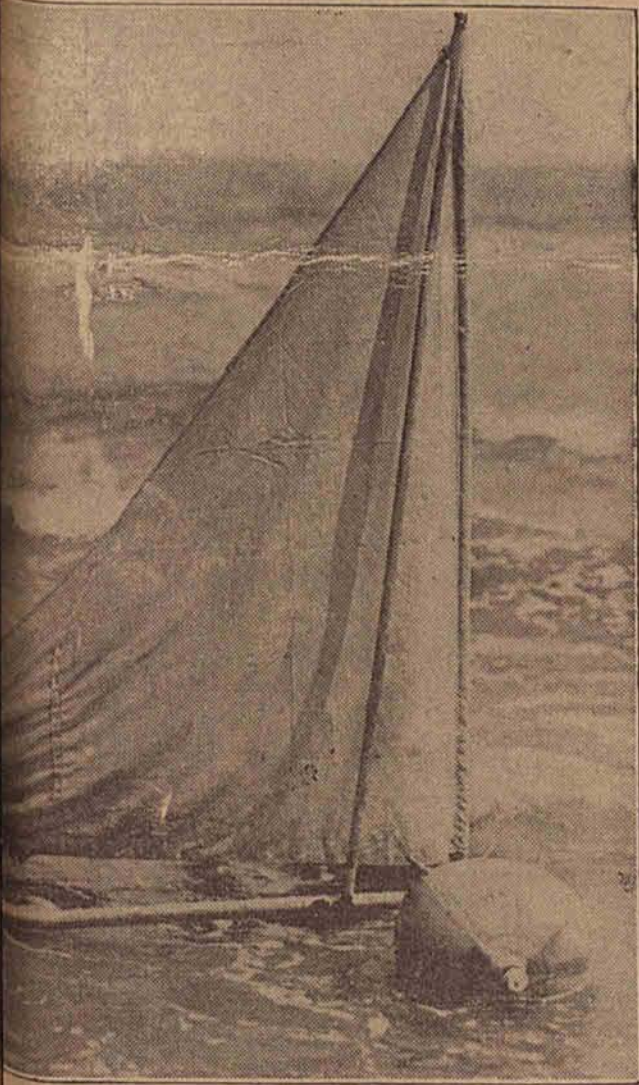
Zabawy dzieci na burzliwej przebiegu, więc bez łodzi należy do zaskakującym przeżyciem.

W Londynie cieszy się obecnie szalonym powodzeniem angielska operetka p. t. „A merry time“. Miss Lilian Davies występuje w tej nowości jako „żywy puszek do pudru“.

ziwień przeżu belgijskiem. Żaglo-
do żak, cieszących się najwięk-
szem pżeniem.

Imogena Robertson, młodzłutka aktorka amerykańska, zo-
stała ogłoszona za najpiękniejszą kobietę w Stanach Zjedn.

Baletnice słyn-
nej opery me-
djolańskiej „La
Scala“ podczas
generalnej pró-
by do nowego
„gwoźdźcia“
sezonu.

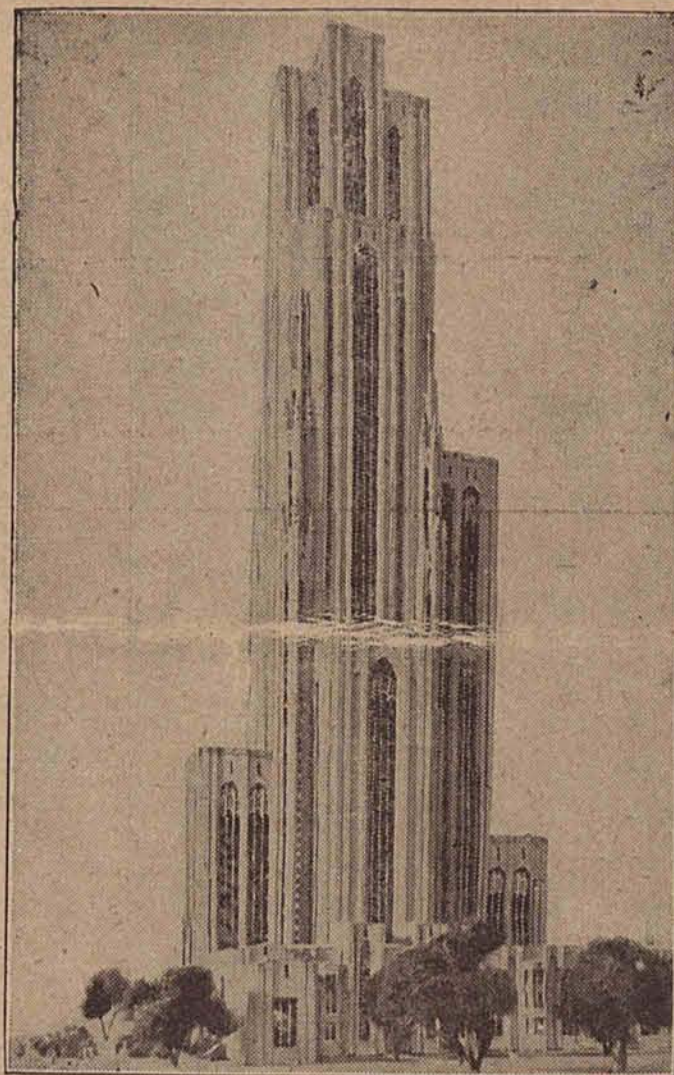

We Wiedniu ukazały się na ulicach
damskie kapelusze, sporządzone ze
specjalnego gatunku papieru.

W miejscowościach kąpielowych na Riwierze rozpowszechniły się drewniane „koniki wodne“, na których pływają nowoczesne syreny.

Uniwersytet w Pittsburgu (St. Zjednoczone) przystąpił do budowy 200-metrowej wysokości gmachu uniwersyteckiego. Koszt budowy wyniesie milion dolarów.

Grupa uczennic znakomitej szkoły tańca podczas rannych ćwiczeń na wybrzeżu morskim.

W Paryżu przedsiębiorczy amerykańczyk, p. Duke, otworzył sobie gabinet dentystyczny dla psów.

Modele sukien wiosennych na ostatnich wyścigach w Auteil.

Halina Konopacka pobiła rekord światowy w dysku.

P. Znajdowska (W.L.T.K.) mistrzyni Wielkopolski na rok 1925.

Zuzanna Lenglen — najlepsza tenisistka świata.

Mistrz szosowy Województwa Warszawskiego na rok 1925 Stanisław Gronczewski (WTC).

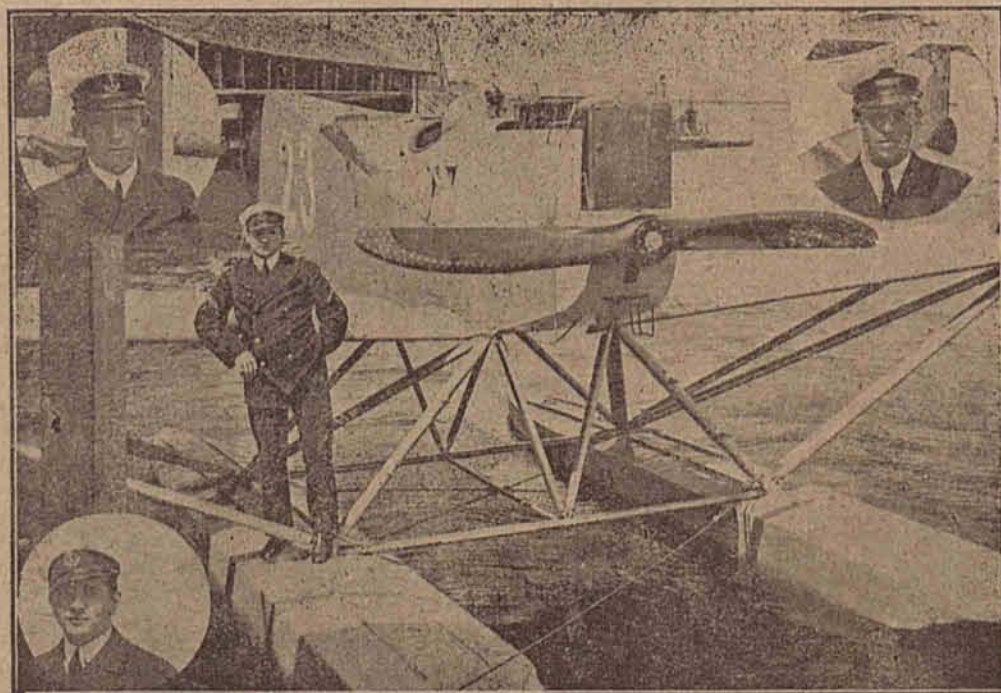

Nasazzi, obrońca Urugwaju.

Lord Burghley zwycięża w międzyklubowym angielskim biegu z płotkami na 110 mtr. w 15,6 sek.

Ekspedycja polska na hydroplanach w drodze z Kopenhagi do Indji zatrzymana w Warszawie na przystani Wojsk. Klubu Wiośli.

Model włosen. sukni

Niema ludzi, którzyby się mylili
szczęści, niż ci, którzy nie mogą
cierpieć, aby się mogli mylić.

**

Kobieta zachowuje długo pierw-
szego kochanka, o ile nie bierze dru-
giego.

Człowiek bywa niekiedy tak róż-
nym od siebie samego, jak od dru-
giego.

**

Są ludzie, którzy nigdy nie by-
li zakochani, gdyby nie słyszeli o
miłości.

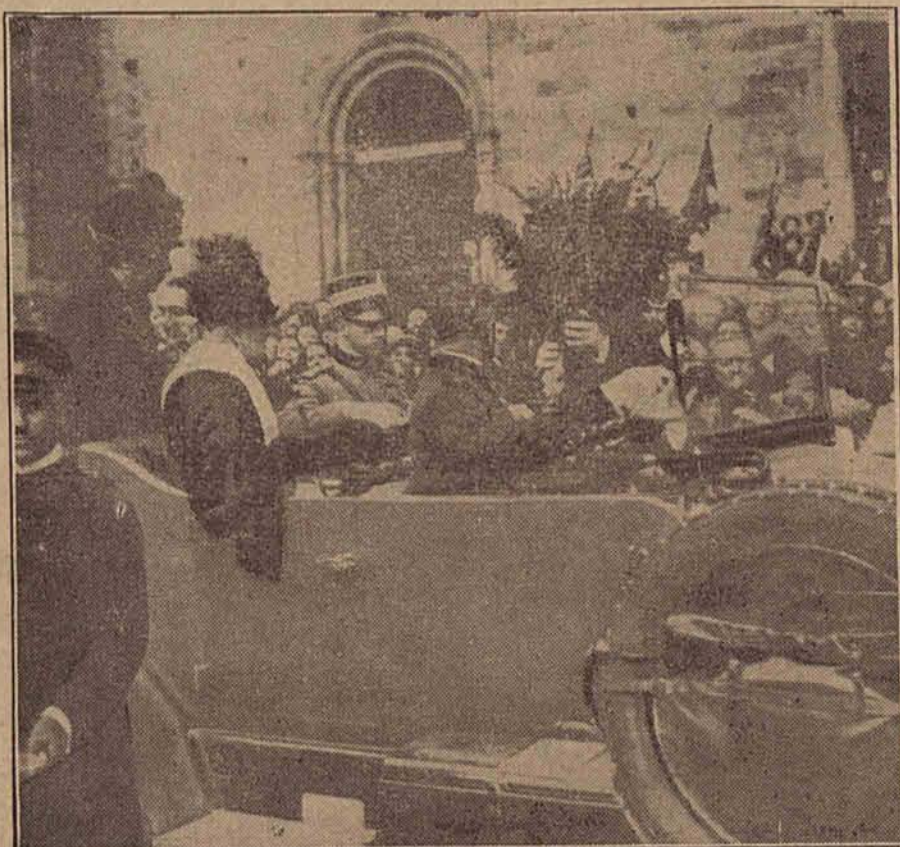
W SZKOLE.

Nauczyciel: Kaltsommer, wymień
mi cztery drapieżne zwierzęta!
Kaltsommer: Tygrys... i trzy lwy.

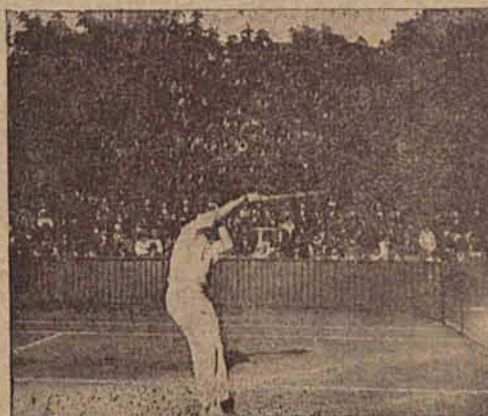
**

„Fox Film Corporation” przygo-
towała przeróbkę filmową z powieści
Wellsa p. t. „Marriage”.

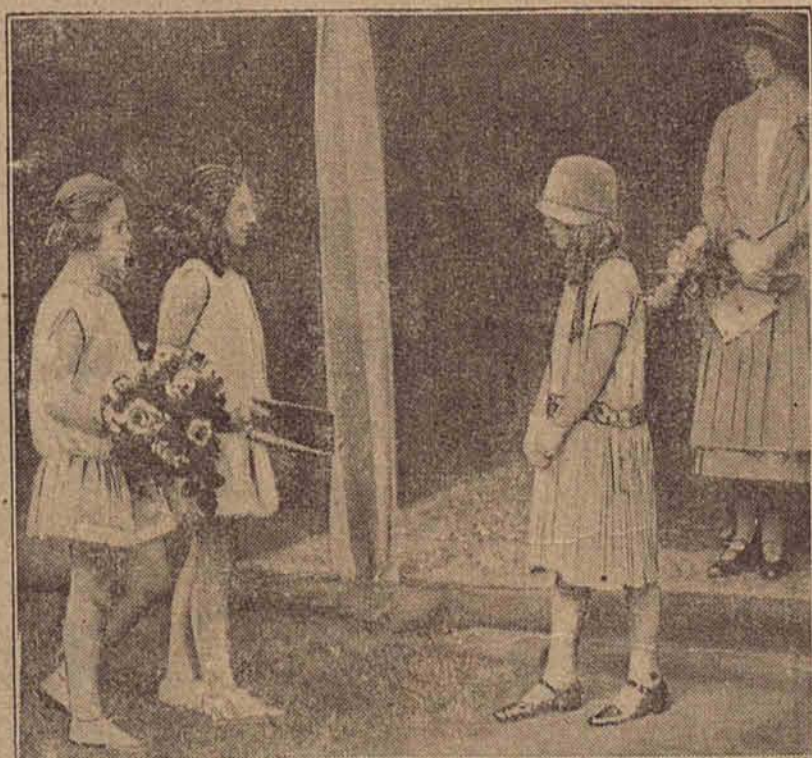

Włoska królowa-matka odwiedziła w tych dniach miasto Parmę, przyjmowana owacyjnie przez całą ludność.

Charakterystyczna pozycja Wheatleya, znanego Warszawie z turnieju tenisowego Polska — Anglija.

Księżniczka Marja Józefa, córka króla belgijskiego przyjmuje delegację dzieci amerykańskich.

Henri Pelissier — chluba kolarstwa francuskiego.

W GŁUPKOWIE.

Do Głupkowa wysłano ze starostwa zapytanie następującej treści:
— „Czy Jan Niemoga jest uprawnionym do domokrażstwa?“

Po dwóch dniach otrzymuje starostwo odpowiedź:

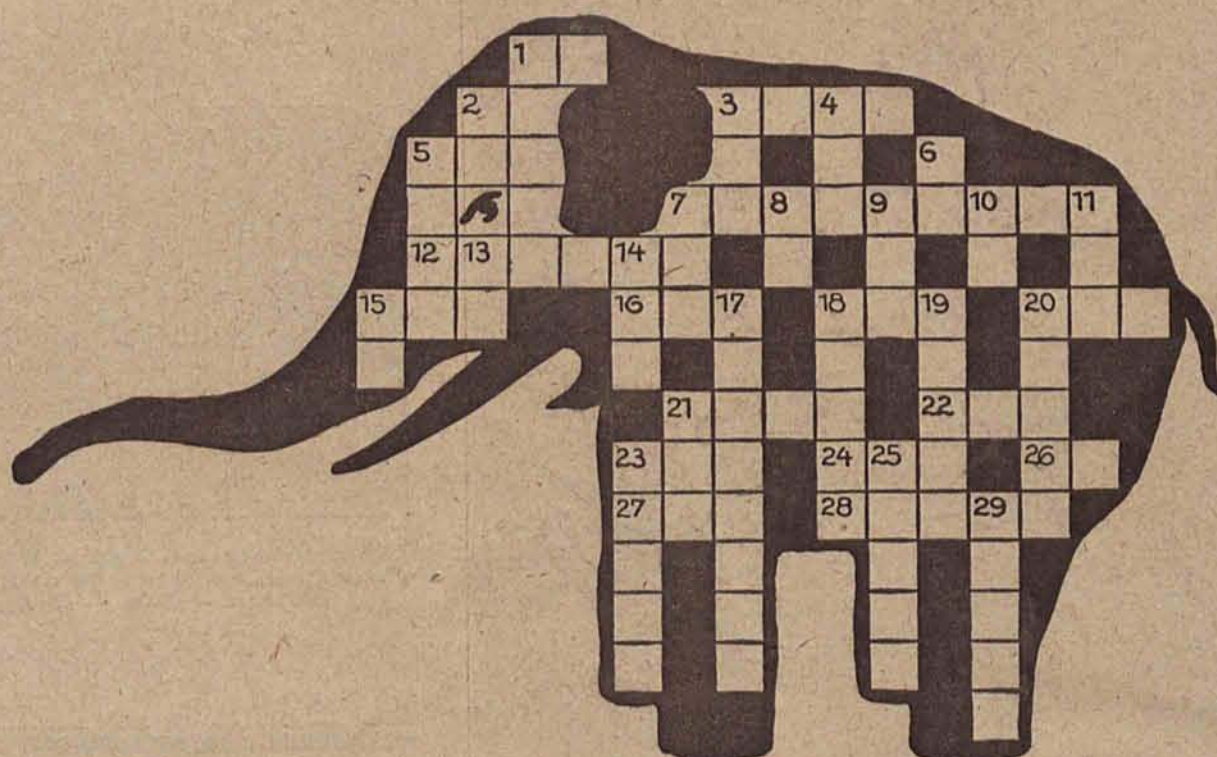
— „Ponieważ w tutejszej gminie niewiadomo, co to jest domokraż-

stwo, prosimy o wyjaśnienie. Jana Niemogę osadziliśmy na wszelki wypadek w tutejszym areszcie. — Wójt Klepitko“.

(k)

Słoń krzyżkowy. Ułożył Mat.

Wyrazy czytane poziomo:

1. Przyimek.
2. Pozycja buchalteryjna.
3. Miasto w starożytnej Grecji.
5. Zwierzę.
7. Taniec.
12. Zespół muzyczny.
15. Moneta współczesna.
16. Litera grecka fonetycznie.
18. Wesoła rozrywka.
20. Godło dorożkarza.
21. Całokształt form artystycznych w architekturze.
22. Miejsce biblijne.
23. Pierwiastek chemiczny.
24. Spójnik.
26. Inicjały autora „Na skalnem Podhalu“.
27. Zaimek.
28. Lekki utwór sceniczny.

Wyrazy czytane pionowo:

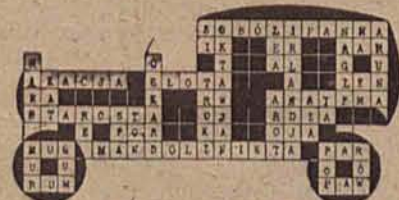
1. Budowla ziemna.
2. Ton w śpiewie.
3. Starożytny port w Fenicji.
4. Dźwięk wydawany przez niektóre zwierzęta.
5. Inaczej puste miejsca.
6. Zaimek.
7. Zawód człowieka nie mającego nic do stracenia.
8. Znany przyimek łaciński.
9. Rzeka w Rosji.
10. Wyspa z zamkiem więziennym.
11. Zjawisko zimowe.
13. Miara.
14. Zwierzę.
15. Ton w śpiewie.
17. Uczony.

18. Moneta dziś nieistniejąca.
19. Rzeka w Polsce.
20. Forma utworu literackiego.
21. Rzeka w Polsce.
23. Członek drużyny książąt ruskich.
25. Starożytna jednostka wojskowa.
29. Imię męskie.

**

Za trafne rozwiązanie krzyżówki redakcja przeznaczą 3 nagrody:
I nagroda: 3 bilety do „Casina“.
II nagroda: 3 bilety do „Luny“.
III nagroda: 2 bilety do „Casina“.

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI.

Drogą losowania nagrody otrzymali
Józef Cymer, Zawadzka 44 — 3 bilety do „Casina“.
K. Kosiński, Piotrkowska 118 — 3 bilety do „Luny“.
Zoja Lublińska, Narutowicza 29 — 2 bilety do „Casina“.

Dwa obrazy słynnego Gainsborough, za które na licytacji w Londynie zapłacono przeszło 170 tysięcy dolarów.